

Батакъ, Павликини и спрели се въ Мурадъ-бей; нъ горещината била такава, щото, войниците́ едвамъ влекли краката си, нѣкои падали по пѣтя и другаритѣ имъ съ вода ги свѣстивали.

На 24-й Гурко застигналъ часть отъ отряда въ с. Батакъ и споредъ направенитѣ разѣзди около Търново и Севлиево отъ по прѣднитѣ части, узналъ, че въ тѣзи мѣста не се намира значителна турска сила, нъ за въ градоветѣ нищо положително не се знало, защото, башибозуцитѣ недопускали разѣздчицитѣ да приближатъ до града. Гурко испратилъ презъ селата: Михалци, Иоларъ, Карабунаръ и Бѣляковци по усиленни разѣзди отъ 8-й драгунский Астраханский и 9-й драгунский Казанский полкове съ 16-та конна батарея, която на 25-й да разгледа града Търново отъ къмъ западната страна, а на 26-й отъ источната. За резерва на разѣздочний отрядъ, билъ отправенъ въ с. Михалци 9-й гусарский Киевский полкъ, а всичката друга войска останала на мѣстата си да чака слѣдствието. Слѣдъ всичко това, Гурко рѣшилъ самъ да води дѣйствиата на разѣзднитѣ части. Въ ч. 6 сутренъта на 25-й той пристигналъ въ с. Мурадъ-Бей и въ негово присѣствие отряда потеглилъ за назначението си. Около пладнѣ, на истокъ отъ с. Карабунаръ въ скалистата гора се показала турска конница. Единъ гвардейски взводъ, подъ началството на щабсъ-капитана Савина билъ отправенъ срещу турската конница, съ цѣлъ да я извади на открито мѣсто за да се узнае силата ѝ. Савинъ забѣлѣжилъ, че конницата взема мѣрки да обграда взвода, оттеглилъ се надирѣ, заловилъ позиция и престрѣлката се почнала. Взвода се намиралъ въ опасностъ, обаче, щомъ се показалъ другъ взводъ и два ескадрона драгуни, турцитѣ почнали да отегхватъ, а послѣ ударили на бѣгъ къмъ Търново. Разѣзднитѣ части се вцѣнасли слѣдъ тѣхъ и въ ч. 4 сл. пл. надникнали надъ Търново. По това врѣме турската войска била напуснала града и установила се надъ дѣсний брѣгъ на р. Янтра въ „Свѣтата-гора“, отъ гдѣто отправила нѣколко топовни гърмежи, нъ рускитѣ бомби, скоро прекратили огъня на турската артилерия.

Русситѣ още въ Бѣляковецъ се извѣстили, че града е напуснатъ отъ турцитѣ, а като надникнали надъ него, още по-силно се увѣрили въ това отъ самитѣ граждани българи които се явили предъ тѣхъ. Нъ този градъ, който е единъ важенъ ключъ за Балканския проходъ, а по своето мѣстоположение